

[Anders Mølgaard]

De ønsker i det hele taget, at det offentlige skal bruge ressourcerne optimalt. Jeg synes, man skal huske på, at specielt ved sidste valg så vi en massiv fremgang for liberale borgerlige partier specielt på ungdomsuddannelserne. Det tror jeg skal tages som udtryk for, at de unge ikke kan købes, heller ikke på denne måde.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Køpke Christensen, at jeg aldeles ikke hidsede mig op over, at nogle havde demonstreret. Det, jeg ville være sikker på, var, at de 57 unge, der havde demonstreret mod det her, nu ikke gik ud og pralede med, at de havde fået et flertal i Folketinget til at afskaffe det, for det har de ikke. Jeg har overhovedet ikke taget hensyn til det. Jeg har taget hensyn til, hvordan vi stemte i 1989. Jeg er ligeglad med, om de demonstrerer. Men jeg har fået en opringning i dag, der sagde: Vi har også været ude at demonstrere mod det. Ja, det har I, svarede jeg, og jeg tager afstand fra det.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg har lidt sære følelser over for folk som hr. Anders Mølgaard, der altid ved, hvordan flertallet tænker. Der må jeg sige: Det ved jeg ikke; jeg har ikke en hemmelig radar, så jeg ved, hvordan folk tænker. Jeg ved, hvad jeg mener – jeg ved, hvad et flertal herinde mener – og sagen var den, at de partier, der dengang var imod depositum, nu er i flertal, og derfor vil vi selvfølgelig have lavet ordningen om. Så enkelt er det.

Så synes jeg i øvrigt, at det er en menneskeret selvfølgelig, at folk viser deres utilfredshed med love, som man er imod.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg skal blot sige til hr. Anders Mølgaard, at hvis vi skruer tiden tilbage til december 1988 – jeg kan ikke huske, om hr. Anders Mølgaard var medlem af Tinget på det tidspunkt – kan alle – i hvert fald vi, der var – huske, hvordan regeringen måtte sno sig i 1988 for overhovedet at få dette lovforslag vedtaget.

Alle kan huske, at ved den første afstemning, vi havde her i Tinget, stod det 67-67, fordi det ærede medlem hr. Breckmann fra Færøerne ikke var til stede, han var i Sydafrika. Regeringen fik udsat behandlingen og fik lovforslaget sendt tilbage til Uddannelsesudvalget, således at man kunne få en ny behandling og en ny afstemning her i salen, så lovforslaget kunne blive vedtaget med én stemmes overvægt.

At der nu så kort tid efter kommer lovforslag om at fjerne det, viser jo bare, at det går ikke at gennemføre lovforslag med så snæver en margin, med én stemmes overvægt. Det er klart, at så kommer det flertal, der er skabt ved det seneste valg, og ændrer på lovgivningen. Det må vi lære her i Tinget. Regeringen må lære, at det er de brede løsninger, som holder længst, og det kan hr. Anders Mølgaard så tage med i sin videre politiske karriere.

Så vil jeg sige til hr. Anders Mølgaard, som gør sig til talsmand for flertallet af de unge: Jeg er enig med hr. Anders Mølgaard i, at de fleste unge er rationelle og handler rationelt. Problemet er blot, at denne depositumordning ikke løser det reelle problem med det store frafald.

Det her kan gå hen og blive en sovepude. Socialdemokratiet fremlagde i 1989 et forslag til, hvordan vi kunne løse nogle af problemerne med frafald og de lave gennemførelsesprocenter. Det er det, vi skal koncentrere os om. Det er det, regeringen skal koncentrere sig om. Det her løser ikke de problemer, det er kun til irritation både for forældre og elever, der skal rende på posthuset og betale, og så skal det tilbagebetales igen, når de har gennemført deres uddannelse. Det er toseri.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Selv om det kan være et irritationsmoment for fru Bente Juncker, vil jeg alligevel lige kort give hende fuldkommen ret i det, der fremkom her. Man skal ikke på nogen måde tage hensyn til demonstrationer. Det kan jeg være fuldstændig enig med fru Bente Juncker i. Dog, kunne man så sige, kommer det an på, hvor mange der er i de pågældende demonstrationer. Det gør det overhovedet ikke.

Men derimod kunne vi måske en anden gang tage en snak om flere folkeafstemninger og så lytte til, hvad flertallet vil. Det er det, det